

Nota lokale heffingen 2019-2022

Inhoudsopgave

1. Inleiding	5
2. Lokale heffingen	7
3. Belastingen	11
3.1 Algemeen	11
3.2 Onroerende-zaakbelastingen (ozb)	11
3.3 Rioolheffing.....	13
3.4 Afvalstoffenheffing	15
3.5 Precariobelasting	17
3.6 Bedrijven investeringszone (BIZ) heffing	18
3.7 Hondenbelasting.....	19
3.8 Roerende woon- en bedrijfsruimten belasting (RWBB).....	19
3.9 Reclamebelasting.....	20
3.10 Baatbelasting	21
3.11 Forensenbelasting.....	22
3.12 Toeristenbelasting	22
3.13 Parkeerbelasting	23
4. Retributies	25
4.1 Algemeen	25
4.2 Reinigingsrecht	27
4.3 Marktgeld.....	28
4.4 Havengeld (zee- en binnenhavengeld)	28
4.5 Ligplaatsgeld	29
4.6 Liggeld pleziervaartuigen	30
4.7 Bruggeld	30
4.8 Lijkbezorgingsrechten	31
4.9 Leges	32
4.10 Rechten	33
4.11 Campergeld.....	34
5. Lokale lastendruk	35
6. Kwijtscheldingsbeleid	37
7. Samenvatting en conclusies	42
Bijlage 1: vastgestelde beleidsdocumenten.....	46
Bijlage 2: kosten en opbrengsten per belasting of retributie	47

1. Inleiding

In de 'Financiële verordening gemeente Maassluis 2017 is (in artikel 14) voorgeschreven dat het college ten minste eenmaal in de vier jaar een Nota lokale heffingen aanbiedt ter vaststelling door de raad. De 'Nota lokale heffingen 2019-2022' biedt een overzicht van de lokale heffingen, het wettelijke kader rond de verschillende heffingen, de beleidslijnen waarvoor in Maassluis gekozen is en gaat in op punten waarop andere keuzes mogelijk zijn. De nota heeft een informatief karakter; het betreft een samenvatting van de besluiten die over de lokale heffingen in de gemeente Maassluis genomen zijn.

Lokale heffingen zijn heffingen die gemeenten vanuit haar publiekrechtelijke taak - dat wil zeggen vanuit haar overheidstaak - mag opleggen. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen belastingen (gedwongen bijdragen zonder tegenprestatie van de overheid) en retributies (betaling voor door de overheid geleverde diensten).

De opbouw van deze nota is als volgt. Allereerst wordt ingegaan op het begrip lokale heffingen; wat zijn dit en welke worden binnen de gemeente Maassluis geheven? Daarbij gaan we in op de nadere afbakening van de inhoudelijke verdieping van de verschillende lokale heffingen. Tevens krijgt u een overzicht van de inkomsten van deze heffingen. De daaropvolgende hoofdstukken gaan over de publiekrechtelijke heffingen (belastingen en retributies) en verduidelijken:

- de omschrijving van de heffing (onder andere wettelijke basis);
- de gemeentelijke beleidslijn;
- de (keuze)ruimte;
- de ontwikkelingen (indien van toepassing)

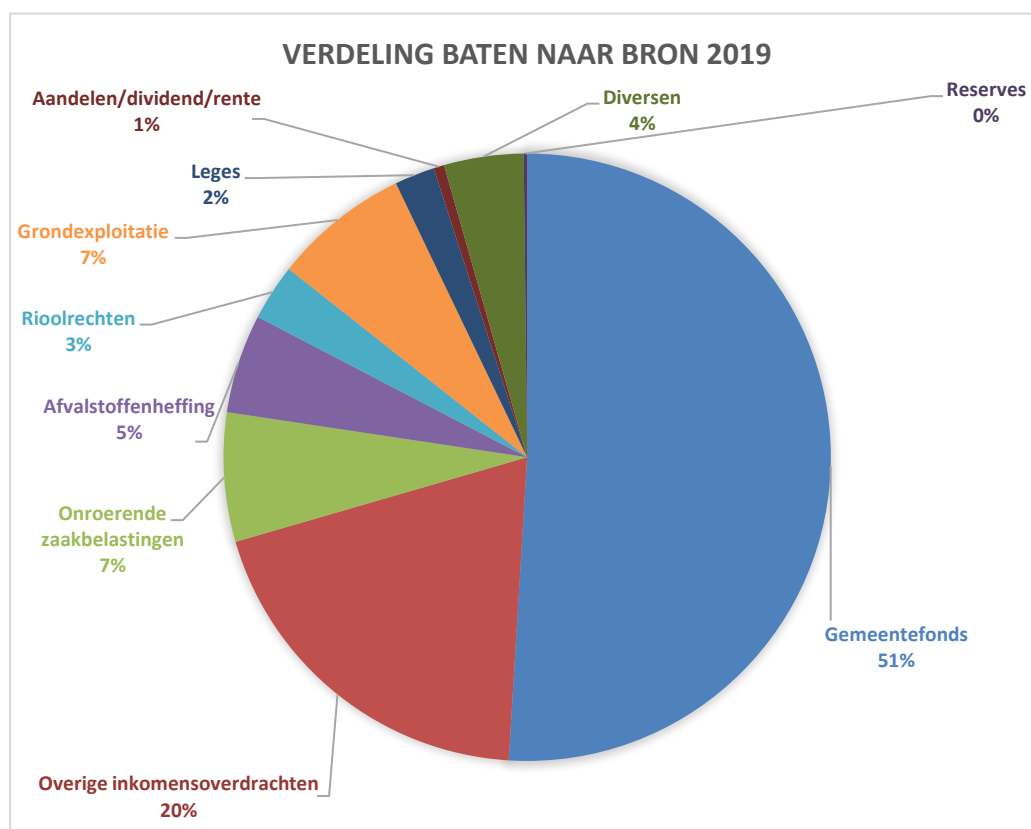
De hoofdstukken die dan volgen gaan over de lokale belastingdruk, het kwijtscheldingsbeleid en een samenvattende conclusie. In bijlage 1 is een overzicht opgenomen van de relevante beleidsdocumenten.

2. Lokale heffingen

De gemeente Maassluis voert een groot aantal taken uit die aan haar is toegewezen. Men kan daarbij denken aan de sociale zekerheid, onderhoud en aanleg van wegen, maar ook aan de afgifte van paspoorten en rijbewijzen en het sluiten van huwelijken. Voor de financiering van de aan de gemeente toegewezen taken staan de gemeente meerdere inkomstenbronnen ter beschikking. Uit het gemeentefonds bijvoorbeeld, krijgt iedere gemeente een bijdrage van de rijksoverheid. Daarnaast hebben gemeenten de mogelijkheid om de inwoners, door het heffen van lokale lasten, voor een deel te laten bijdragen aan de financiering van de uitgaven.

Verdeling baten naar bron (2019)

De lokale lasten vallen uiteen in twee hoofdgroepen publiekrechtelijke heffingen: de belastingen en de retributies.

Belastingen

Kort gezegd wordt onder belastingen verstaan, de gedwongen bijdragen van inwoners aan de overheid zonder dat daar een direct aanwijsbare tegenprestatie tegenover staat. Belastingen zijn in beginsel ongebonden inkomsten voor de overheid, dat wil zeggen dat er geen vast bestedingsdoel aan gekoppeld is. De ontvangen belastinggelden worden

toegevoegd aan de algemene middelen van de gemeente, waarna de gemeenteraad kan beslissen waaraan hij de gelden besteedt.

Hieruit volgt ook het ontbreken van de individuele tegenprestatie bij belastingen: er bestaat geen directe relatie tussen de verschuldigdheid of de hoogte van de door een burger betaalde belastingen en het genot dat die burger heeft van specifieke door de gemeente gerealiseerde voorzieningen.

Hoewel de belastingen in beginsel ongebonden inkomsten zijn, is bij de afvalstoffenheffing, de rioolheffing en de BIZ-bijdrage wettelijk aangegeven welke kosten op de inwoner mogen worden verhaald, dit zijn de zogenaamde bestemmingsbelastingen.

Retributies

Het directe verband tussen een heffing en het genot dat de inwoner van een door de gemeente verleende dienst ondervindt, is er bij retributies wel. Retributies zijn verschuldigd indien gebruik gemaakt wordt van door de gemeente geleverde diensten of voorzieningen waarmee het belang van die burger wordt gediend.

Op het moment dat niet van de dienst of voorziening gebruik wordt gemaakt, is de retributie dan ook niet verschuldigd. Een voorbeeld hiervan is de afgifte van paspoorten of het in behandeling nemen van een vergunningaanvraag.

Daar waar bij belastingen kan worden gesproken over ongebonden inkomsten, gelden de retributies als gebonden inkomsten: de retributies worden betaald voor de kosten van de specifieke dienst die men afneemt en voor geen enkel ander doel.

Belastingverordeningen

In de Grondwet ligt verankerd dat geen belastingen mogen worden geheven zonder dat er een wet in formele zin aan ten grondslag ligt, ook wel het legaliteitsbeginsel genoemd.

De rijksoverheid legt in een wet in formele zin (de Gemeentewet in dit geval) vast welke belastingen door de gemeente mogen worden geheven, waarna de gemeenteraad als volksvertegenwoordigend orgaan binnen de gemeente met belastingverordeningen vaststelt welke belastingen daadwerkelijk worden geheven binnen de gemeente.

Door het vaststellen van een belastingverordening kan de gemeenteraad beslissen tot het invoeren, wijzigen en afschaffen van gemeentelijke belastingen binnen de gemeente.

In de belastingverordening zijn in ieder geval de volgende zaken opgenomen:

- de belastingplichtige;
- het voorwerp van belasting;
- het belastbare feit;
- de heffingsmaatstaf;
- het tarief;
- het tijdstip van ingang en beëindiging van de heffing;
- hetgeen overigens voor de heffing en invordering van de heffing van belang is.

Voor de heffingsmaatstaf geldt de zogenaamde 'nieuwe vrijheid.' Deze houdt in dat, voor zover de Gemeentewet geen specifieke heffingsmaatstaf voorschrijft of andere bepalingen

kent voor de te kiezen heffingsmaatstaf, de gemeente in beginsel vrij is de heffingsmaatstaf zelf vast te stellen.

Niettemin geldt hierbij dat het gelijkheids- en evenredigheidsbeginsel in acht moeten worden genomen en dat geen inkomenspolitiek wordt gevoerd door de heffingsmaatstaf afhankelijk te stellen van inkomen, winst of vermogen. Op grond van de Gemeentewet is dit niet geoorloofd.

Voor het tarief geldt in beginsel hetzelfde als voor de heffingsmaatstaf. Ook hier heeft de gemeente enige vrijheid om de tarieven zelf vast te stellen, zij het dat ook hier de grenzen worden bepaald door het gelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en het verbod om de gemeentelijke belastingen afhankelijk te stellen van inkomen, winst of vermogen. Voor retributies geldt in zijn algemeenheid nog specifiek dat de tarieven zodanig moeten worden vastgesteld dat de begrote opbrengsten de begrote kosten niet overstijgen.

De datum van ingang en beëindiging van de heffing en wat overigens voor de heffing en invordering van belang is kunnen gemeenten zelf vaststellen.

Gemeenteraad, college van B&W en heffingsambtenaar

De gemeenteraad besluit welke belastingen geheven worden binnen de gemeente. Ook het college van B&W heeft een rol in de belastingheffing door het vaststellen van beleidsregels. In deze beleidsregels is vastgesteld op welke wijze de heffingsambtenaar de belastingverordeningen moet uitvoeren.

De heffingsambtenaar is het bevoegde bestuursorgaan met betrekking tot het opleggen van de gemeentelijke belastingaanslagen en het vaststellen van de WOZ-beschikkingen. Ook de afhandeling van bezwaar en beroep tegen de belastingen en WOZ is een bevoegdheid die uitsluitend voorbehouden is aan de heffingsambtenaar.

3. Belastingen

3.1 Algemeen

Belastingen zijn gedwongen bijdragen van de burger aan de overheid. Kenmerkend is dat er geen direct aanwijsbare individuele tegenprestatie van de overheid tegenover staat. Met andere woorden: de burger draagt bij aan de algemene kas van de overheid, waaruit een groot deel van de uitgaven van die overheid worden bekostigd.

De toegestane belastingen

In de Gemeentewet heeft de wetgever de grenzen aangegeven van het gemeentelijke belastinggebied. In de wet is een limitatieve lijst opgenomen waarin de wetgever heeft vastgelegd welke belastingen de gemeente mag heffen. Het staat de gemeenten vrij belastingen niet te heffen, maar het is niet mogelijk om andere belastingen te heffen dan die genoemd in de Gemeentewet.

De belastingen die de gemeente Maassluis op dit moment heeft zijn de:

1. Onroerende-zaakbelastingen
2. Rioolheffing
3. Afvalstoffenheffing
4. Precariobelasting
5. BIZ-bijdrage

De belastingen die de gemeente Maassluis op dit moment niet heeft, maar waarvan de Gemeentewet de heffing wel mogelijk maakt, zijn de:

1. Roerende ruimte belastingen
2. Reclamebelasting
3. Baatbelasting
4. Forensenbelasting
5. Toeristenbelasting
6. Parkeerbelasting
7. Hondenbelasting

In de navolgende paragrafen wordt iedere belasting nader toegelicht.

3.2 Onroerende-zaakbelastingen (ozb)

Omschrijving

De onroerendezaakbelastingen worden geheven ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende zaken. De ozb wordt berekend naar een percentage van de waarde van de onroerende zaak. Voor woningen wordt de ozb alleen geheven van de eigenaren van de onroerende zaken. Tot 1 januari 2006 gold ook voor de gebruikers van woningen een eigen

ozb-tarief, maar dit tarief is met ingang van deze datum door een aanpassing van de Gemeentewet komen te vervallen.

Per 1 januari 2008 is de Gemeentewet aangepast in verband met de afschaffing van de limitering van de tarieven ozb. Hierdoor kunnen de gemeenten nu, zonder beperking, zelf de ozb-tarieven bepalen. Wel is de totale opbrengst van de ozb van alle gemeenten samen gebonden aan een maximum, dat wordt uitgedrukt in de macronorm. De macronorm voor 2019 is 4,0%.

De macronorm is niet in wetgeving vastgelegd, maar is een bestuurlijke afspraak tussen het Rijk en de VNG. De afspraak is dat bij overschrijding van de macronorm het volume van het gemeentefonds kan worden verlaagd. Deze sanctie is echter nog nooit uitgevoerd.

WOZ-waarde

De heffingsmaatstaf van de ozb is de WOZ-waarde. Op grond van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) kent de gemeente aan onroerende zaken binnen de gemeentegrenzen een waarde toe. Deze waarde dient gelijk te zijn aan de waarde in het economische verkeer op de geldende waardepeildatum.

De Wet WOZ maakt gebruik van waarderingstijdvakken. Tot 1 januari 2005 bestond een tijdvak uit een aaneengesloten periode van vier kalenderjaren, daarna volgde tot 1 januari 2007 een tijdvak van twee jaar. Met ingang van 1 januari 2007 is het tijdvak verder bekort tot één kalenderjaar. Voor ieder tijdvak wordt de waarde van een onroerende zaak opnieuw vastgesteld. De waarde geldt voor het gehele tijdvak en wordt bepaald naar de toestand van de onroerende zaak ten tijde van de waardepeildatum die wettelijk op precies één jaar voor aanvang van het tijdvak is bepaald. Het gevolg van het verkleinen van de tijdvakken is dat de waarde schommelingen tussen opeenvolgende waarde beschikkingen steeds minder worden.

De waardeontwikkeling in Maassluis bedraagt tussen waardepeildatum 1 januari 2017 en waardepeildatum 1 januari 2018 voor woningen ca. 5,2% en voor niet-woningen (bedrijven, winkels, kantoren e.d.) ca. 0,75%.

De WOZ-waarde wordt bij beschikking vastgesteld. Tegen deze beschikking staat bezwaar en beroep open voor de eigenaar of huurder. De door de gemeente vastgestelde WOZ-waarde wordt tevens verstrekt aan de Rijksbelastingdienst en het waterschap, die deze waarde gebruiken ter bepaling van de verschuldigdheid van de rijksbelastingen (eigen woning forfait, successierecht) en de watersysteemheffingen.

Zonnepanelen

Uit recente jurisprudentie is gebleken dat zonnepanelen, mits aanwezig, deel uitmaken van de onroerende zaak. Dit betekent dat er een WOZ-waarde aan zonnepanelen zal moeten worden toegekend. Welke waarde dat is, is op dit moment nog niet duidelijk; dit zal uit

marktanalyse moeten blijken. Er zal naar gestreefd worden om alle zonnepanelen voor eind 2019 te registreren in de WOZ-administratie. In de Verordening onroerende zaakbelasting zal een vrijstelling worden opgenomen voor zonnepanelen. Zodoende hoeft er geen onroerende zaakbelasting te worden betaald over de waarde van de zonnepanelen.

Wettelijke basis

De mogelijkheid voor gemeenten om ozb te heffen wordt geregeld in artikel 220 tot en met 220h Gemeentewet. Met de Verordening op de heffing en invordering van de onroerendezaakbelasting maakt de gemeente Maassluis van deze mogelijkheid gebruik en heft ozb. De verordening onroerendezaakbelasting 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Opbrengst

De begrote OZB-opbrengst in Maassluis is in 2019 ten opzichte 2018 met 2,0% gestegen en bedraagt bijna € 6.200.000.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Een mogelijkheid om meer inkomsten uit de OZB te genereren is het verhogen van de tarieven. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de macronorm. Overschrijding van de macronorm heeft tot op heden overigens nog nooit tot sancties geleid.

3.3 Rioolheffing

Omschrijving

Op grond van de Wet verankering en bekostiging van gemeentelijke watertaken is aan de gemeenten een aantal zorgtaken opgedragen waarvan de kosten via de rioolheffing kunnen worden verhaald. Met de rioolheffingen kunnen kosten worden verhaald voor een doelmatig werkende riolering en overige maatregelen voor hemelwater en grondwater.

In Maassluis kennen we een tweetal heffingen:

Van de eigenaar van een perceel dat is aangesloten op de gemeentelijke riolering wordt het eigenarendeel geheven. Het eigenarendeel bedraagt een vast bedrag per perceel. Van de gebruiker van een perceel dat is aangesloten op de gemeentelijke riolering wordt een gebruikersdeel geheven. Het gebruikersdeel wordt geheven naar het aantal kubieke meters water dat vanuit het perceel wordt afgevoerd. Het gebruikersdeel wordt alleen geheven van grootverbruikers (bedrijven) vanaf 1.000 m³.

Wettelijke basis

Artikel 228a Gemeentewet biedt de basis voor gemeenten om rioolheffingen op te leggen. Met de Verordening op de heffing en invordering van de rioolheffing 2019 maakt de gemeente Maassluis van deze mogelijkheid gebruik en heft rioolheffing. De verordening rioolheffing 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Beleidslijn ten aanzien van vaststelling tarief

Uitgangspunt bij de rioolheffingen is dat deze heffingen maximaal kostendekkend zijn. Overigens is ook wettelijk geregeld dat de rioolheffing niet meer dan kostendekkend mag zijn. De opbrengstontwikkeling van de rioolheffingen volgt de kostenontwikkeling van de gemeentelijke rioleringsactiviteiten. De programmering van deze activiteiten is vastgelegd in het gemeentelijk rioleringsplan (GRP). Het huidige GRP loopt tot en met 2018 en zal in 2019 geactualiseerd worden.

Bepalingen ten aanzien van kostentoe rekening

Basis voor de kostentoe rekening wordt gevormd door de kostenraming van riolering conform het geldende Gemeentelijk Rioleringsplan.

Opbrengst

De opbrengst uit rioolheffing bedraagt in Maassluis in 2019 ca. € 2.760.000.

Kostendekkendheid in 2019

De rioolheffing is volledig kostendekkend. Er is een voorziening aanwezig waarmee fluctuaties in de kosten tussen de begrotingsjaren wordt geëgaliseerd.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Het is niet mogelijk om meer opbrengst te genereren door hogere tarieven vast te stellen. De Gemeentewet spreekt van maximaal 100% kostendekking en hier worden de tarieven dan ook elk jaar op berekend.

Het is echter wel mogelijk om de lasten anders over de inwoners van Maassluis te verdelen. Zo kan er bijvoorbeeld rioolheffing worden geheven van gebruikers (de vervuiler betaalt). Mogelijke heffingsmaatstaven daarbij zijn het waterverbruik, de grootte van een huishouden, de WOZ-waarde of een mix hiervan. Dit betekent dat niet alleen woning-eigenaren, maar ook huurders in de heffing worden betrokken.

Bij het bovenstaande dient echter te worden aangetekend dat bijna alle huurwoningen (de helft van het woningbestand in Maassluis) eigendom zijn van woningcorporaties. Gesteld kan worden dat huurders al rioolheffing betalen, omdat dit logischerwijs reeds in de huur verwerkt zit. Woningstichtingen betalen immers het eigenarengedeelte van de rioolheffing, die zij (indirect) op de huurders verhalen. Het is bovendien de vraag of woningcorporaties de huren zullen verlagen indien zij geen rioolheffing meer hoeven te betalen.

3.4 Afvalstoffenheffing

Omschrijving

De afvalstoffenheffing en het reinigingsrecht worden samen de reinigingsheffingen genoemd. De belangrijkste verschillen tussen beide heffingen zijn dat:

- het ophalen en verwerken van huishoudelijk afval wordt bekostigd uit de afvalstoffenheffing, terwijl het ophalen en verwerken van bedrijfsafval uit de reinigingsrechten wordt bekostigd;
- de afvalstoffenheffing een belasting is, terwijl het reinigingsrecht een retributie is. Op het reinigingsrecht wordt onder paragraaf 4.2 nader ingegaan.

De gemeente heeft met betrekking tot het huishoudelijk afval een inzamelingsplicht. De kosten van de inzameling en het verwerken van dit afval wordt bekostigd uit de afvalstoffenheffing. Bij de afvalstoffenheffing wordt ervan uitgegaan dat afval in elk huishouden ontstaat.

Dit betekent dat deze belasting ook betaald moet worden als er (een periode) geen gebruik wordt gemaakt van de gemeentelijke reinigingsdienst. Feitelijk komt dit overigens vrijwel niet voor; iedereen produceert afval.

Wettelijke basis

Artikel 15.33 van de Wet Milieubeheer biedt de basis voor gemeenten om een afvalstoffenheffing op te leggen. Met de Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing en reinigingsrechten 2019 (of kort: Verordening reinigingsheffingen 2019) maakt de gemeente Maassluis van deze mogelijkheid gebruik en heft afvalstoffenheffing. De verordening reinigingsheffingen 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Opbrengst

De begrote opbrengst uit de afvalstoffenheffing bedraagt in Maassluis in 2019 € 4.538.000.

Beleidslijn ten aanzien van vaststelling tarief

Maassluis hanteert momenteel een apart tarief voor een éénpersoonshuishouden en een meerpersoonshuishouden.

De afvalstoffenheffing mag, wettelijk gezien, maximaal 100% kostendekkend zijn. Het beleid is er ook op gericht om 100% kostendekkend te zijn. De Maassluisse tarieven zijn in 2019 echter 94% kostendekkend. De kostendekkendheid van de tarieven is namelijk berekend op begrotingsbasis. De realisatie kan derhalve afwijken.

De kosten van de inzameling en verwerking van huishoudelijk afval zullen, naar verwachting, de komende jaren aanzienlijk stijgen. Dit is voornamelijk vanwege de vervangingsopgave van het huidige areaal ondergrondse containers die in de komende jaren aan vervanging toe zullen zijn. Ook de stijging van de personeelslasten heeft veel invloed op de arbeids-

intensieve activiteiten binnen de reiniging. Daarnaast heeft het Rijk de afvalstoffenbelasting meer dan verdubbeld: van € 13,21 naar € 31,39 per 1.000 kilogram. Dit zal de komende jaren doorwerken in de gemeentelijke afvalstoffenheffing. Ten slotte heeft het college besloten (ADV-19-05715) om de afvalstoffenheffing vanaf 2020 met € 5,- per huishouden te verhogen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Het is niet mogelijk om meer opbrengst te genereren door hogere tarieven vast te stellen. De Gemeentewet spreekt van maximaal 100% kostendekking en hier worden de tarieven dan ook elk jaar op berekend.

Het is echter wel mogelijk om de lasten anders over de inwoners van Maassluis te verdelen. In de Wet milieubeheer zijn geen heffingsgrondslagen opgenomen. De gemeente is bij het kiezen van een heffingsgrondslag dus vrij, mits de belastingbedragen zich niet richten naar het inkomen, winst of het vermogen. Mogelijke heffingsgrondslagen zijn:

- per perceel (vast bedrag);
- naar het aantal personen in een particuliere huishouding (huidige heffingsgrondslag);
- naar inzamelfrequentie;
- naar mate van (feitelijk) gebruik van de inzameldienst;
- aantal vuilniszakken;
- containergrootte;
- aantal ledigingen.

Heffingsgrondslagen als inzamelfrequentie, aantal ledigingen, containergrootte en aantal vuilniszakken zouden kunnen worden gebruikt indien wordt gekozen voor een tarief op restafval: per keer dat een inwoner de grijze minicontainer aan de straat zet om deze te laten legen of een vuilniszak in de ondergrondse container deponeert, kost dat een bepaald bedrag (afrekening aan het eind van het jaar). Huishoudens kunnen in dat geval door goed scheiden de hoeveelheid restafval verminderen en daarmee kosten voorkomen

Een andere mogelijkheid zou “omgekeerd inzamelen” kunnen zijn: grondstoffen worden zoveel mogelijk dichtbij of aan huis opgehaald om het de inwoners makkelijk te maken, terwijl ze juist moeite moeten gaan doen om van hun (kleine beetje) restafval af te komen. Ook is een mix tussen een tarief op restafval en omgekeerd inzamelen mogelijk

Een aantal van de bovenstaande heffingsgrondslagen is, meer dan andere, gebaseerd op de gedachte “de vervuiler betaalt”. Bij een eventuele keuze voor een dergelijke heffingsgrondslag moet rekening worden gehouden met het feit dat de kosten (en dus ook de tarieven) hoger kunnen worden. Afhankelijk van de te hanteren heffingsgrondslag, zullen er bijvoorbeeld sloten op de afvalbakken en ondergrondse containers (pasjessysteem?) moeten worden aangebracht, zal er weegapparatuur voor de vuilniswagens moeten worden aangeschaft, en zullen er meer administratieve handelingen plaatsvinden.

3.5 Precariobelasting

Omschrijving

Precariobelasting kan worden geheven indien een inwoner of een bedrijf voorwerpen onder, op of boven “voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond” heeft. In dit verband valt te denken aan leidingen in de grond, uithangborden of markiezen, maar ook een terras.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de precariobelasting wordt gevonden in artikel 228 Gemeentewet. In dit artikel heeft de wetgever de mogelijkheid geschapen om de belasting te heffen. Door de Verordening precariobelasting is in de gemeente Maassluis invulling aan deze mogelijkheid gegeven. De verordening precariobelasting 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Beleidslijn ten aanzien van vaststelling tarief

In beginsel worden de tarieven jaarlijks met het inflatiecijfer verhoogd.

Tarieven 2019

De tarieven zijn divers en vastgelegd in de tarieventabel behorende bij de Verordening precariobelasting.

Opbrengst

De opbrengst uit precariobelasting bedraagt in Maassluis in 2019 € 325.000. Een deel wordt verkregen door belastingheffing op kabels en leidingen van het waterleidingbedrijf, spoorwegen, hoogheemraadschap enzovoorts in gemeentegrond. Een ander deel wordt verkregen door precariobelasting op onder meer terrassen, erkers, markiezen, lichtbakken aan winkels en het tijdelijke gebruik van gemeentegrond voor het plaatsen van containers.

De Tweede Kamer heeft op 21 februari 2017 ingestemd met de wet die de heffingsbevoegdheid van precariobelasting voor openbare werken van algemeen nut beperkt. Dit betekent dat gemeenten geen precariobelasting meer kunnen heffen over netwerken die nutsbedrijven in, op of boven gemeentegrond exploiteren. Bij het wetsvoorstel heeft de Tweede Kamer een amendement aangenomen waarmee de voorgestelde overgangsregeling van 10 jaar wordt teruggebracht naar 5 jaar. Gemeenten die op 10 februari 2016 in hun belastingverordening een tarief hadden voor nutsnetwerken, mogen uiterlijk tot 1 januari 2022 precariobelasting op nutsnetwerken heffen.

Voor de gemeente Maassluis betekent dit dat er tot en met 2021 nog precariobelasting geheven kan worden op netwerken van nutsbedrijven: Evides en Stedin. Daarbij mogen maximaal de tarieven in rekening worden gebracht zoals die golden op 10 februari 2016.

Het vorenstaande betekent dat aan Evides tot en met 2021 jaarlijks een bedrag van ruim € 200.000 in rekening zal worden gebracht. Hierna vervallen deze inkomsten. Met het vorenstaande is, door middel van een aframing in de meerjarenbegroting, reeds rekening gehouden.

De gemeente heeft in het verleden met Stedin een privaatrechtelijke overeenkomst afgesloten. In deze overeenkomst is geregeld dat Stedin jaarlijks ruim € 400.000 verschuldigd is voor hun kabels en leidingen in gemeentegrond. De opbrengsten betreffende de privaatrechtelijke overeenkomst worden vanaf 2013 geraamd op het product Beleggingen, Bezittingen en Overige financiële middelen. De inkomsten vallen niet (meer) onder precariobelasting. Of, en in hoeverre de afschaffing van de precariobelasting op kabels en leidingen ook gevolgen heeft voor de privaatrechtelijke overeenkomst met Stedin is onbekend.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Er zijn nog andere mogelijkheden tot heffing die vallen onder de definitie “het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond”. Gedacht kan worden aan bouwmaterialen (bijvoorbeeld het plaatsen van keten, steigers, betonmolens o.i.d. bij bouwprojecten), aankondigingsborden en verkooppunten. Daar tegenover staan echter hoge uitvoeringskosten. Om de heffing zorgvuldig in rekening te kunnen brengen is zeer veel controle nodig om bezwaren over de juistheid van het belastbare feit te voorkomen.

3.6 Bedrijven investeringszone (BIZ) heffing

Omschrijving

Sinds 2012 is er in Maassluis een Bedrijven Investeringszone (kortweg BI-zone). Dit maakt het voor ondernemers mogelijk om gezamenlijk te investeren in hun bedrijfsomgeving. Een BI-zone is een door de gemeente aangewezen gebied waarbinnen een bestemmingsheffing wordt geheven ter financiering van door de ondernemers in dat gebied gewenste voorzieningen. Gemeenten kunnen op initiatief van ondernemers overgaan tot het instellen van een BI-zone.

Wettelijke basis

De BIZ-heffing wordt mogelijk gemaakt door de Wet op de bedrijveninvesteringszones. Door de Verordening BI-zone Stadshart Maassluis is in de gemeente Maassluis invulling aan deze mogelijkheid gegeven. De verordening BI-zone Stadshart Maassluis 2017 is op 20 december 2016 vastgesteld. De tarieven worden voor vijf jaar vastgesteld en kunnen tussentijds niet gewijzigd worden.

Beleidslijn ten aanzien van vaststelling tarief

In beginsel worden de tarieven iedere vijf jaar door de Vereniging BIZ Stadshart Maassluis (en niet door de gemeente) met het inflatiecijfer verhoogd.

Tarief 2019

Het tarief voor 2019 (tot en met 2021) bedraagt 0,12% van de WOZ-waarde (naar waardepeildatum 1 januari 2015).

Opbrengst

De opbrengst uit de BIZ-heffing gaat niet naar de gemeente, maar wordt aan Vereniging BIZ Stadshart Maassluis uitgekeerd. De uitvoeringskosten van de gemeente, circa € 1.000, worden op dit bedrag ingehouden.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

De BIZ-heffing heeft een looptijd van 5 jaar (2017 – 2021). Of de BIZ-heffing daarna voortgezet wordt, hangt af van de deelnemende ondernemers.

Heffingen die op dit moment niet worden toegepast in Maassluis:

3.7 Hondenbelasting

Omschrijving

Hondenbelasting is een belasting die wordt geheven van de houder van één of meer honden. Als houder wordt aangemerkt degene die de hond onder zich heeft. De hondenbelasting is een algemene belasting en dus geen bestemmingsbelasting.

De gemeente kan de opbrengst van deze belasting vrij besteden. Er hoeft geen rechtstreeks verband te bestaan tussen de heffing van hondenbelasting en de kosten voor hondenbeleid.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de hondenbelasting wordt gevonden in artikel 226 Gemeentewet. In dit artikel heeft de wetgever de mogelijkheid geschapen om de belasting te heffen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Maassluis heeft de hondenbelasting per 1 januari 2018 afgeschaft. Het ligt daarom niet voor de hand deze belasting weer in te voeren. Omdat het evenwel een mogelijkheid is, wordt deze optie hier toch genoemd. Een eventuele herinvoering van de hondenbelasting zou jaarlijks circa € 135.000,- kunnen opbrengen.

3.8 Roerende woon- en bedrijfsruimten belasting (RWBB)

Omschrijving

De roerende woon- en bedrijfsruimten belasting (RWBB) maakt het mogelijk om binnen de gemeente gelegen woon- en bedrijfsruimten, die duurzaam aan een bepaalde plaats zijn gebonden en dienen voor permanente bewoning of gebruik, maar die niet onroerend zijn te

belasten. De belasting kent een tweetal soorten belasting, namelijk een gebruikersbelasting voor de gebruikers van een roerende bedrijfsruimte en een eigenarenbelasting voor de eigenaren van roerende woon- en bedrijfsruimtes. De heffingsmaatstaf vormt de waarde die aan de roerende zaak zou kunnen worden toegekend op basis van de Wet WOZ. De tarieven voor de RWBB mogen niet afwijken van de corresponderende tarieven voor de OZB.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Hier liggen geen mogelijkheden voor Maassluis. De werking van de RWBB omvat in feite alleen woonboten, waarvan er in Maassluis maar één van is.

3.9 Reclamebelasting

Omschrijving

Reclamebelasting kan worden geheven voor openbare aankondigingen die vanaf de openbare weg te zien zijn. Deze belasting is, anders dan zijn naam doet vermoeden, niet beperkt tot reclame-uitingen. Alle openbare aankondigingen vallen onder het bereik van deze belasting.

De reclamebelasting wordt meestal ingevoerd om extra middelen te verkrijgen voor het doen van collectieve uitgaven door en voor ondernemers om zo de lokale economie te stimuleren. Vaak worden ondernemersbijdragen aan gezamenlijke activiteiten veelal op vrijwillige basis betaald door een deel van de ondernemers. De ondernemers die niet meebetalen, de zogenaamde 'free-riders', profiteren toch van deze uitgaven. Door de invoering van de reclamebelasting betalen alle ondernemers mee aan de collectieve uitgaven.

Er bestaat een bepaalde overlap van de reclamebelasting met de BIZ, vooral voor wat betreft het uiteindelijke doel waar naar wordt gestreefd, namelijk alle ondernemers mee te laten betalen aan bepaalde voorzieningen. Om de BIZ wordt vaak door de ondernemers zelf gevraagd en de opbrengst mag maar aan een bepaald aantal (wettelijke) onderdelen worden besteed.

Wettelijke basis

Artikel 227 Gemeentewet verschaft aan gemeenten de mogelijkheid om een reclamebelasting in te voeren.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Reclamebelasting kan opbrengst genereren mits deze goed wordt uitgevoerd. Wel zijn er nadelen zoals: De reclamebelasting kan alleen worden geheven als sprake is van een openbare aankondiging die zichtbaar is vanaf de openbare weg (een openbare aankondiging is "een tot het publiek gerichte mededeling die er op gericht is de belangstelling van het publiek te trekken voor hetgeen wordt aangekondigd"). Het gaat dus om een mededeling; er hoeft niet perse sprake te zijn van reclame). Aangezien er sprake moet zijn van een

openbare aankondiging die zichtbaar is vanaf de openbare weg is het belangrijk om te vermelden dat de meeste winkels in winkelcentrum Koningshoek buiten een eventuele heffing zullen vallen. Het winkelcentrum is namelijk eigendom van Wereldhave en de meeste reclame is alleen aan de binnenzijde van het winkelcentrum zichtbaar, en derhalve niet vanaf de “openbare weg”. Onder de reclamebelasting vallen ook de openbare aankondigingen van bijvoorbeeld scholen, theaters, gemeentelijke instellingen, medische voorzieningen en dergelijke. Dit kan tot onbedoelde effecten leiden en zal in de verordening op dusdanige wijze moeten worden uitgesloten dat aantasting van het gelijkheidsbeginsel wordt voorkomen.

Ander nadeel is dat de uitvoeringskosten hoog zijn voor de gemeente. Om reclamebelasting te kunnen heffen is het nodig openbare aankondigingen te registreren in een bestand en dat bestand bij te houden. Hieraan zijn hoge handhavingskosten verbonden die ten laste komen van de te genereren opbrengst.

Zoals eerder gesteld heft de gemeente ook al de BIZ voor ondernemers. Het lijkt op dit moment dan ook niet logisch daarnaast een reclamebelasting in te gaan voeren.

3.10 Baatbelasting

Omschrijving

Indien de gemeente in een bepaald gebied voorzieningen tot stand brengt of tot stand heeft gebracht, waardoor een onroerende zaak gebaat is, kan van de eigenaar van deze onroerende zaak een baatbelasting worden geheven. Doel van de baatbelasting is om (een deel van) de door de voorziening opgeroepen lasten om te slaan op de belastingplichtigen en op deze manier tot een (gedeeltelijk) kostenverhaal te komen. Nog voordat er daadwerkelijk is begonnen met het realiseren van de voorziening dient er een raadsbesluit genomen te worden waarin wordt vastgelegd welk deel van door de voorziening opgeroepen lasten worden verhaald en dient nauwkeurig het gebied omschreven te worden waarin de gebate onroerende zaken zijn gelegen. Uiterlijk een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid zal dienen te worden nagegaan of een onroerende zaak is gebaat.

Wettelijke basis

Baatbelasting kan worden geheven op basis van artikel 222 Gemeentewet.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

De baatbelasting is aan strikte fiscaal-juridische voorwaarden gebonden. De afgelopen jaren heeft diverse jurisprudentie een succesvolle toepassing van de baatbelasting bemoeilijkt, waardoor het risico dat een verordening onverbindend wordt verklaard, vergroot is. Daarbij komt dat een baatbelasting een lang tijdsverloop kent en niet geringe financiële risico's voor de gemeente inhoudt. De baatbelasting is niet een heffing die extra inkomsten kan genereren, maar betreft een tegemoetkoming in de gemaakte kosten.

3.11 Forensenbelasting

Omschrijving

Forensenbelasting wordt geheven van degene die in een belastingjaar gedurende meer dan 90 dagen in een gemeente verblijft of voor zich of zijn/haar gezin meer dan 90 dagen een gemeubileerde woning beschikbaar houdt, zonder dat hij/zij in deze gemeente hoofdverblijf heeft. De belasting is bedoeld om degenen die in de gemeente verblijf houden bij te laten dragen in de algemene kosten van de gemeente. Van de belasting zijn uitgezonderd degenen die in een verzorgings- of een verpleeghuis in de gemeente verblijven.

Wettelijke basis

Artikel 223 Gemeentewet biedt de wettelijke basis voor het invoeren van een forensenbelasting. In dit artikel heeft de wetgever de mogelijkheid geschapen om de belasting te heffen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Forensenbelasting wordt vooral geheven in gemeentes waar veel woonboten, stacaravans of recreatiewoningen aanwezig zijn. In de gemeente Maassluis is dat niet het geval. Bovendien is Maassluis vooral een 'woonstad' en geen 'werkstad'.

Er zullen in Maassluis derhalve niet veel mensen zijn die minimaal 90 dagen een gemeubileerd verblijf aanhouden terwijl zij elders hun hoofdverblijf hebben. Bij een eventuele invoering van deze belasting zullen de baten niet opwegen tegen de uitvoeringskosten.

3.12 Toeristenbelasting

Omschrijving

Toeristenbelasting kan worden geheven indien personen die niet in de gemeente woonachtig zijn overnachten in de gemeente. Bij de vraag of iemand al dan niet in de gemeente woonachtig is, is de Basisregistratie Personen leidend.

De wet biedt de mogelijkheid om de belasting te heffen van de rechtspersonen die de gelegenheid tot verblijf bieden (hotels, pensions, campings en dergelijke). Deze rechtspersonen kunnen het bedrag verhalen op de personen die daadwerkelijk overnachten.

Wettelijke basis

Artikel 224 Gemeentewet biedt de wettelijke basis voor het invoeren van een toeristenbelasting. In dit artikel heeft de wetgever de mogelijkheid geschapen om de belasting te heffen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

In de Kadernota 2020 stellen we voor om een toeristenbelasting in te voeren. Door middel van deze belasting dragen toeristen bij aan de kosten die voortvloeien uit voorzieningen die mede in het belang van het toerisme worden getroffen. Op dit moment loopt er een onderzoek naar de kosten en baten van een eventueel in te voeren toeristenbelasting.

3.13 Parkeerbelasting

Omschrijving

Parkeerbelasting is een regulerende belasting; ze kan worden geheven om het parkeergedrag van burgers te beïnvloeden door in gebieden waarin sprake is van een verhoogde parkeerdruk het parkeren te belasten. De parkeerbelasting komt voor in een tweetal vormen:

- een parkeerbelasting die wordt voldaan door het in werking stellen van parkeerapparatuur en
- een parkeerbelasting ter zake van een door de gemeente verstrekte vergunning tot parkeren.

Het College stelt voor geen parkeerbelasting in te voeren. Hoewel er momenteel geen parkeerbelasting wordt geheven, kent Maassluis overigens wel 'blauwe zones' om de parkeerdruk te reguleren. In deze zones mag slechts een beperkte tijd geparkeerd worden. Bewoners kunnen tegen een vergoeding (leges) een vergunning aanvragen en zodoende ontheffing krijgen van deze beperking.

Handhaving

Op de naleving van de parkeerbelastingen dient controle plaats te vinden. Dit betekent dat er parkeercontroleurs (dit kunnen ook handhavers zijn) aangesteld moeten worden die binnen de uren dat betaald parkeren geldt controleren of voldoende parkeerbelasting is voldaan. Wanneer blijkt dat niet of onvoldoende parkeerbelasting is betaald zal de parkeercontroleur een naheffingsaanslag (parkeerboete) uitschrijven.

Naast het nageheven bedrag aan belasting maakt van deze aanslag ook een kostencomponent deel uit. Deze kostencomponent wordt in rekening gebracht om een deel van de kosten die de gemeente maakt voor het handhaven van de parkeerbelastingen te verhalen.

Wettelijke basis

De mogelijkheid voor het heffen van parkeerbelastingen wordt gegeven door artikel 225 Gemeentewet. In artikel 234 Gemeentewet in combinatie met het Besluit gemeentelijke parkeerbelastingen wordt een nadere aanvulling gegeven aan artikel 225 Gemeentewet.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Parkeerbelasting is in eerste instantie niet bedoeld als inkomstenbron voor gemeenten, maar kan geheven worden ter regulering van het parkeren (dat betekent in feite dat er parkeerproblemen moeten zijn). De opbrengst van de parkeerbelasting vloeit echter wel naar de algemene middelen.

Bij invoering van een parkeerbelasting dient het volgende in acht te worden genomen:

- Invoering van parkeerbelasting rondom winkelgebieden kan minder klanten voor de desbetreffende winkels betekenen;
- Parkeeroverlast voor omliggende gebieden. Er zullen daarom vergunningen moeten worden uitgegeven aan nabijgelegen woningen;
- Invoering van parkeerbelasting betekent ook meer werkzaamheden: er dient gehandhaafd te worden (controleurs) en het aantal bezwaarschriften zal toenemen;
- Er zullen (eenmalig) kosten moeten worden gemaakt m.b.t. parkeerapparatuur, slagbomen etc;
- Parkeerbelasting kan worden uitbesteed (bijvoorbeeld Q-Parking). Uiteraard zijn de kosten in dat geval hoger.

4. Retributies

4.1 Algemeen

Retributies zijn vergoedingen voor door de gemeente aan een individuele burger verleende diensten die in rekening worden gebracht bij de burger die van deze diensten gebruik maakt. Te denken valt aan de afgifte van paspoorten, het sluiten van huwelijken en het in behandeling nemen van aanvragen tot afgifte van een vergunning. Omdat bij retributies door de gemeente gemaakte kosten worden doorberekend aan de individuele burger komt hierbij veel belang toe aan de wijze waarop kostentoerekening plaatsvindt.

Kostentoerekening

Onder kostentoerekening wordt de boekhoudkundige exercitie verstaan om binnen het geheel van kosten die binnen de gemeente worden gemaakt die kosten aan te wijzen die samenhangen met de geleverde dienst en die kosten op een correcte wijze aan deze dienst toe te rekenen.

De directe kosten die aan een dienst zijn toe te rekenen hebben een directe relatie met de specifieke dienst. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om de loonkosten van de geleverde arbeid en de kosten voor het verbruik van materialen. Maar ook kapitaallasten en de afschrijving van duurzame activa die ten behoeve van de dienst is aangeschaft evenals de rentelast over de resterende investering mogen in een jaar tot de kosten van een specifieke dienst worden gerekend.

Bij de indirecte kosten is er een minder direct verband tussen het optreden van de kosten en de specifieke dienst. Het gaat hierbij om kosten die onder de term 'overhead' vallen, zoals ondersteuning en management ten behoeve van de specifieke dienst en de huisvestingskosten. Maar ook de kosten van de salarisadministratie, de sociale lasten en verzekeringen in verband met de geleverde arbeid voor een dienst kunnen tot de kosten van een dienst gerekend worden.

Bij de toerekening van kosten is voorts van belang dat ze alleen kunnen worden toegerekend voor zover het individuele belang van de aanvrager er hoofdzakelijk mee wordt gediend. Kosten die verband houden met beleidsvoorbereiding, handhaving, toezicht en controle (behoudens de eerste controle) en kosten gemaakt voor inspraak-, bezwaar- en beroepsprocedures moeten worden geacht in hoofdzaak voor het algemeen belang gemaakt te zijn, waardoor deze kosten niet op een individuele burger kunnen worden verhaald.

Om de kostendekkendheid te bepalen, wordt de opbrengst afgezet tegen de kosten die de gemeente toerekent aan de betreffende retributie. Als deze aan elkaar gelijk zijn, is sprake van 100% kostendekkendheid. De kosten die samenhangen met een bepaalde retributie

kunnen echter hoger zijn dan de kosten die worden toegerekend. Het is een politieke keuze welk gedeelte van de kosten op de burger of het bedrijf verhaald worden.

Opbrengstnorm

In de Gemeentewet heeft de wetgever uitdrukkelijk bepaald dat de tarieven zodanig dienen te worden vastgesteld dat de geraamde opbrengsten niet uitstijgen boven de geraamde kosten.

Er mag, met andere woorden, door de gemeente geen winst gemaakt worden op de door haar geleverde diensten. Dit wettelijke vereiste geldt op basis van begrote opbrengsten en kosten. Dit houdt in dat indien in enig jaar de opbrengsten voor een dienst onvoorzien toch boven de werkelijke kosten uitkomen, bijvoorbeeld omdat onvoorzien vaker dan begroot van een dienst gebruik gemaakt is, dit is toegestaan.

Bij retributies en leges waarbij de tarieven voor verschillende activiteiten in één belastingverordening worden geregeld, kan zich de vraag voordoen op welk niveau de kostendekkendheid moet worden getoetst. Het uitgangspunt daarbij is toetsing op verordeningenniveau, waarbij de geraamde lasten van alle benoemde activiteiten worden gedekt door de gezamenlijke baten uit de te heffen belastingen. Hierdoor is zogenoemde kruissubsidiëring mogelijk: een verwacht overschot bij de ene activiteit wordt gebruikt voor de dekking van een verwacht tekort bij een andere activiteit. Het is dus niet nodig om de kostendekkendheid per activiteit te bepalen.

Op het uitgangspunt van verordeningsbrede kruissubsidiëring bestaan echter enkele uitzonderingen:

- de Europese Dienstenrichtlijn beperkt de mogelijkheden voor kruissubsidiëring bij leges die samenhangen met bedrijfsactiviteiten tot een cluster van samenhangende vergunningen
- de wetgeving over de omgevingsvergunning gaat ervan uit dat alleen binnen de omgevingsvergunning kruissubsidiëring kan worden toegepast en niet met dienstverlening erbuiten

Op dit moment kennen we binnen de gemeente Maassluis de volgende retributies:

1. Reinigingsrecht
2. Marktgeld
3. Havengeld (zeehavengeld en binnenhavengeld)
4. Ligplaatsgeld
5. Liggeld pleziervaartuigen
6. Bruggeld
7. Lijkbezorgingsrechten
8. Leges
9. Rechten
10. Campergeld

4.2 Reinigingsrecht

Omschrijving

Voor het bedrijfsafval bestaat, in tegenstelling tot het huishoudelijk afval, geen inzamelplicht voor de gemeente. De gemeente biedt bedrijven echter de mogelijkheid om, op contractbasis, hun afval op te halen. Hierbij treedt de gemeente op als ondernemer en dient zij btw in rekening te brengen. Bedrijven hebben de keus om een afval door de gemeente of door een particulier bedrijf op te laten halen.

Wettelijke basis

Het reinigingsrecht vindt zijn basis in artikel 229 eerste lid onderdelen a en b van de Gemeentewet. Met de Verordening op de heffing en invordering van afvalstoffenheffing en reinigingsrechten 2019 (of kort: Verordening reinigingsheffingen 2019) maakt de gemeente Maassluis van deze mogelijkheid gebruik en heft reinigingsrechten met betrekking tot het bedrijfsafval. De verordening reinigingsheffingen 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Opbrengst

De geraamde opbrengst uit reinigingsrecht bedraagt in Maassluis in 2019 bijna € 279.000. Er is geen egaliseringsreserve.

Kostendekkendheid in 2019

De reinigingsrechten met betrekking tot het bedrijfsafval mogen maximaal kostendekkend zijn. In Maassluis is dat op begrotingsbasis het geval.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Met de invoering van de Wet Markt en Overheid is door de regering beoogd oneerlijke concurrentie te voorkomen ten opzichte van private partijen/bedrijven. Het gaat hierbij om door de overheidsdiensten uitgevoerde activiteiten van commerciële aard. Het ophalen van bedrijfsafval wordt niet als publieke taak gezien en wordt in Maassluis in concurrentie aangeboden. De Wet Markt en Overheid is daarom van toepassing op het ophalen van bedrijfsafval. Dit betekent dat de tarieven die de gemeente in rekening brengt, kostendekkend *moeten* zijn. Commerciële partijen kunnen het ophalen van bedrijfsafval echter voor een lagere prijs aanbieden, omdat zij schaalvoordelen hebben. Het aantal klanten loopt daarom al jaren terug. Zoals gezegd, bestaat er voor bedrijfsafval geen inzamelplicht voor de gemeente. Zodoende bestaat de mogelijkheid met de inzameling te stoppen.

4.3 Marktgeld

Omschrijving

Het marktgeld wordt geheven van de aanvrager van een standplaats dan wel van degene aan wie een standplaats ter beschikking is gesteld.

De heffing van marktgeden mag maximaal kostendekkend zijn. De tarieven die Maassluis momenteel hanteert zijn voor 94% kostendekkend. Met andere woorden: de kosten van markten worden door de marktkeoplleden gedragen en niet door de gemeente c.q. de burger.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de marktgeden wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De Verordening marktgeden 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

Uitgangspunt voor de berekening van de tarieven zijn de begrote kosten voor een belastingjaar. Indien deze kosten niet wezenlijk zijn veranderd ten opzichte van een voorgaand jaar, zal dit in de praktijk inhouden dat de tarieven stijgen met de prijsinflatie. Voor alle tarieven geldt in principe dat het uitgangspunt kostendekking is. Dat wil zeggen dat de begrote opbrengsten gelijk zijn aan de begrote kosten.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment is het beheer / de exploitatie van de markten in handen van de gemeente. Er bestaat echter ook de mogelijkheid om de exploitatie van de markt uit te besteden aan een derde.

4.4 Havengeld (zee- en binnenhavengeld)

Omschrijving

Zee- en binnenhavengeld wordt geheven ter zake van het verblijf met een schip in de zee- of binnenhaven van Maassluis, wegens gebruik van gemeente-eigendommen, havenfaciliteiten en dienstverlening in dat verband.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de havengelden wordt gevonden in de artikelen 229 en 229a Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De verordeningen zee- en binnenhavengeld 2019 zijn op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld door het Havenbedrijf Rotterdam.

Ten aanzien van het tarief

Met het Havenbedrijf Rotterdam en de andere havengemeenten in de regio (onder andere Schiedam en Vlaardingen) is een samenwerkingsovereenkomst / harmonisatieregeling van kracht om dezelfde tarieven voor havengelden te hanteren. Maassluis is een bescheiden speler in dit geheel.

Kostendekking

De Maassluisse haven kost veel meer dan dat hij oplevert: de inkomsten bedragen in 2019 naar verwachting circa € 120.000,- (exclusief inkomsten uit elektra), terwijl hier circa € 492.000,- aan kosten tegenover staan. Deze kosten bestaan voornamelijk uit kapitaallasten als gevolg van investeringen in kademuren, remmingswerk, walkasten, steigers, etc. Daarnaast zijn er personeelskosten, onderhoudslasten, baggerkosten en nutsvoorzieningen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment zijn er geen nieuwe mogelijkheden met betrekking tot het heffen van havengelden.

4.5 Ligplaatsgeld

Omschrijving

Onder de naam van ligplaatsgeld wordt een recht geheven wegens het hebben van een recht van *vaste* ligplaats voor vaartuigen aan een gemeentelijke openbare kade in de haven. Het betreft hier dus niet de ligplaatsen in de vlieten; deze tarieven zijn terug te vinden in de Legesverordening (men betaalt hierbij leges voor een vergunning die recht geeft op een ligplaats).

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de heffing van ligplaatsgeld wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De verordening ligplaatsgeld 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

De begrote opbrengsten dekken de begrote kosten niet. Op dit moment worden er voor slechts enkele ligplaatsen een rekening verstuurd.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment zijn er geen nieuwe mogelijkheden met betrekking tot het heffen van ligplaatsgeld.

4.6 Liggeld pleziervaartuigen

Omschrijving

Onder de naam van Liggeld pleziervaartuigen wordt een recht geheven wegens het hebben van een ligplaats voor pleziervaartuigen of woonschepen in de binnen- of buitenhaven in Maassluis, maar ook wegens gebruik van gemeente-eigendommen, havenfaciliteiten en dienstverlening in dat verband.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de heffing van ligplaatsgeld wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De verordening Liggeld pleziervaartuigen 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

De begrote opbrengsten dekken de begrote kosten (net) niet. De begrote opbrengst voor 2019 bedraagt € 30.000,-, terwijl de begrote kosten ruim € 31.000,- bedragen.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Het is mogelijk het aantal ligplaatsen uit te breiden.

4.7 Bruggeld

Omschrijving

Bruggeld wordt geheven voor het openen van een brug tot het doorlaten van een vaartuig.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor het bruggeld wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De Verordening

bruggeld 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

De tarieven bruggeld zijn niet kostendekkend. De inkomsten bedragen met betrekking tot het jaar 2019 circa € 23.000,-, terwijl hier circa € 375.000,- aan kosten tegenover staan.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment zijn er geen nieuwe mogelijkheden met betrekking tot het heffen van bruggeld.

4.8 Lijkbezorgingsrechten

Omschrijving

Lijkbezorgingsrechten worden geheven voor het gebruik van de gemeentelijke begraafplaats en voor het door de gemeente verlenen van diensten in verband met deze begraafplaats.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor deze rechten wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De Verordening lijkbezorgingsrechten 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

Uitgangpunt voor de berekening van de tarieven zijn de begrote kosten voor een belastingjaar. Voor alle tarieven geldt in principe dat het uitgangspunt kostendekkendheid is. Dat wil zeggen dat de begrote opbrengsten gelijk zijn aan de begrote kosten.

In de verordening lijkbezorgingsrechten worden de tarieven bepaald waarmee de lasten in de exploitatie van de begraafplaatsen gedekt moeten worden. Met de aanleg van de nieuwe begraafplaats zijn de exploitatielasten aanzienlijk hoger dan in het verleden. Mede als gevolg daarvan en als gevolg van de vernieuwde extra comptabele toerekening van overhead, is de begraafplaats op dit moment niet kostendekkend. De gehanteerde tarieven zijn overigens marktconform. De begrote opbrengst voor 2019 bedraagt € 586.000,-. De begrote lasten bedragen daarentegen ruim € 710.000,-.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment zijn er geen extra mogelijkheden met betrekking tot het heffen van begrafenisrechten die voor de gemeente Maassluis relevant zijn.

4.9 Leges

Omschrijving

De gemeente levert op aanvraag aan individuele burgers een uiteenlopend pakket aan diensten. De afgifte van een paspoort of een rijbewijs, bijvoorbeeld, maar ook het in behandeling nemen van een aanvraag tot een vergunning. Door het heffen van leges is het mogelijk om (een deel van) de kosten die de gemeente voor het verlenen van deze specifieke diensten maakt te verhalen op de burger die de dienst afneemt.

Voor de verschuldigdheid van leges is het van belang dat de gemeente een inspanning verricht die het gevolg is van de aanvraag van de burger. Of de aanvraag uiteindelijk ook uitmondt in het door belanghebbende met zijn aanvraag beoogde resultaat is hierbij niet van belang.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor de legesheffing wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om leges te heffen. De vaststelling van de Legesverordening maakt het mogelijk om ook daadwerkelijk tot legesheffing over te gaan. De Legesverordening 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

Uitgangspunt voor de berekening van de tarieven zijn de begrote kosten voor een belastingjaar. Indien deze kosten niet wezenlijk zijn veranderd ten opzichte van een voorgaand jaar, zal dit in de praktijk inhouden dat de tarieven stijgen met het inflatiecijfer. De leges die een gemeente in rekening brengt mogen maximaal kostendekkend zijn: de geraamde baten mogen niet uitgaan boven de geraamde lasten. Deze kostendekkendheid geldt voor alle leges samen; individueel hoeft niet elk tarief kostendekkend te zijn.

Voor een aantal tarieven geldt echter dat de wetgever een maximaal tarief heeft bepaald. Dit doet zich bijvoorbeeld voor bij de paspoortleges en leges voor rijbewijzen.

Kostendekking

De Legesverordening mag in zijn geheel maximaal 100% kostendekkend te zijn. Er gelden echter aanvullende eisen. De Legesverordening bestaat uit drie titels:

- Titel 1 Algemene dienstverlening
- Titel 2 Dienstverlening vallend onder de fysieke leefomgeving / omgevingsvergunning
- Titel 3 Dienstverlening vallend onder de Europese dienstenrichtlijn

Voor de eerste twee groepen van leges - algemene dienstverlening en omgevingsvergunningen - geldt dat de begrote legesopbrengsten per groep in totaal niet meer dan kostendekkend mogen zijn. Het totaal van de begrote opbrengsten mag het totaal van de begrote kosten niet overtreffen, de gemeente mag met andere woorden geen winst maken op de groep van leges. Binnen een groep mag een afzonderlijk legestartief wel meer dan kostendekkend zijn. De gemeenteraad heeft daardoor de mogelijkheid om zo bepaalde legestartieven lager vast te stellen - minder kostendekkend te laten zijn - en dit te compenseren met hogere legestartieven voor andere activiteiten. Dit heet kruissubsidiëren.

Voor de derde groep van leges - dienstverlening vallend onder de Europese Dienstenrichtlijn - geldt dat de daarbinnen vallende vergunningen op zichzelf hooguit kostendekkend mogen zijn.

Het percentage kostendekkendheid van de Legesverordening bedraagt momenteel 72%.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Er wordt gestreefd naar 100% kostendekkendheid van de verordening. De tarieven van de belangrijkste producten binnen de Legesverordening, zoals het uittreksel burgerlijke stand, rijbewijs, paspoort en identiteitskaart, zijn echter wettelijk gemaximeerd; deze tarieven kunnen derhalve niet verhoogd worden. Waar dat mogelijk is, zullen de overige leges wel worden verhoogd. De Kadernota gaat tussen 2019 en 2022 uit van een jaarlijkse toename van de inkomsten met € 10.000.

4.10 Rechten

Omschrijving

In de Rechtenverordening staan de tarieven voor het van gemeentewege herstraten van wegen en voor het herstellen van gras/gazon en beplanting.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor deze rechten wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De Rechtenverordening 2019 is op 18 december 2018 vastgesteld. De tarieven worden jaarlijks opnieuw vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

De tarieven worden conform de VNG-richtlijn "Tarieven (graaf)werkzaamheden telecom" berekend.

Kostendekking

De in rekening gebrachte tarieven mogen maximaal kostendekkend zijn. De tarieven worden conform de VNG-richtlijn "Tarieven (graaf)werkzaamheden telecom" berekend.

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Op dit moment zijn er geen nieuwe mogelijkheden met betrekking tot het heffen van Rechten.

4.11 Campergeld

Omschrijving

Campergeld wordt geheven ter zake van het innemen van een camperplaats, daaronder begrepen de diensten die met het innemen van de camperplaats verband houden.

Wettelijke basis

De wettelijke basis voor deze rechten wordt gevonden in artikel 229 Gemeentewet, waarin door de wetgever de mogelijkheid wordt gegeven om rechten te heffen. De Verordening op de heffing en invordering van campergeld 2018 is op 12 juni 2018 vastgesteld.

Ten aanzien van het tarief

Het tarief voor het innemen van een camperplaats met een camper bedraagt € 10,- per nacht. De hoogte van de tarieven kunnen vrijelijk door de raad worden vastgesteld mits de opbrengst de kosten niet te boven gaat.

Kostendekking

In de loop van 2019 wordt een begin gemaakt met het innen van campergeld. Op het moment van schrijven van deze nota was er nog geen kostendekkende exploitatie. In de begroting 2019 en verder wordt echter van de volgende cijfers uitgegaan:

Mogelijkheden voor de gemeente Maassluis

Het aantal camperplaatsen zou kunnen worden uitgebreid.

5. Lokale lastendruk

In de 'COELO Atlas van de lokale lasten 2018' bereikt de gemeente Maassluis rangnummer 255 van de woonlastenladder voor meerpersoonshuishoudens (rangnummer 1 is de goedkoopste gemeente - rangnummer 387 is de duurste gemeente).

Plaats op de COELO woonlastenladder 2018 t.o.v. 2017					
	Maassluis	Vlaardingen	Schiedam	Midden-Delfland	Westland
Rangnummer Meerpersoonshuishouden 2017	198	154	203	370	215
Rangnummer Meerpersoonshuishouden 2018	255	146	228	365	225

Hieronder zijn de belangrijkste gemeentelijke heffingen vergeleken met die van omliggende gemeenten.

Tarieven gemeentelijke belastingen in omliggende gemeenten voor 2018					
prijs in €	Maassluis	Vlaardingen	Schiedam	Midden-Delfland	Westland
OZB woningen (per eenheid) ¹					
- eigenaar	0,1435%	0,1482%	0,1190%	0,1205%	0,1215%
OZB niet-woningen (per eenheid) ¹					
- eigenaar	0,2805%	0,3025%	0,2650%	0,2267%	0,2086%
- gebruiker	0,2008%	0,2194%	0,2170%	0,1627%	0,1572%
Reinigingsrechten					
- éénpersoonshuishouden	€ 276,00	€ 253,29	€ 282,10	€ 238,56	€ 169,44
- tweepersoonshuishouden					
- meerpersoonshuishouden	€ 321,00	€ 325,14	€ 333,94	€ 318,00	€ 213,84
Rioolheffing					
- eigenaar					
> eigenaar woning	€ 174,00	€ 157,80	€ 242,74	€ 227,64	0,0226% ¹
Hondenbelasting					
> eerste hond	n.v.t.	€ 73,40	€ 81,12	n.v.t.	n.v.t.
> tweede hond	n.v.t.	€ 146,80	€ 81,12	n.v.t.	n.v.t.
> derde hond	n.v.t.	€ 146,80	€ 81,12	n.v.t.	n.v.t.
> kennel	n.v.t.	n.v.t.	€ 324,48	n.v.t.	n.v.t.

1) als percentage van de WOZ-waarde + € 172,32 voor een meerpersoonshuishouden

Bij de bovenstaande tabel dient te worden opgemerkt dat de ozb-tarieven van verschillende gemeenten niet één-op-één met elkaar kunnen worden vergeleken.

Doordat verschillen in belastingcapaciteit via het verdeelsysteem van de algemene uitkering niet volledig worden verevend, kunnen gemeenten met bovengemiddelde waarden van onroerende zaken bij een bepaald ozb-tarief over meer algemene middelen beschikken dan

gemeenten waar onroerende zaken minder waard zijn. Gemeenten met lage waarden van onroerende zaken kennen dan ook relatief hoge ozb-tarieven.

Om de onderlinge verhoudingen tussen Maassluis en de omliggende gemeenten beter inzichtelijk te maken is hieronder de tabel 'gemeentelijke woonlasten' opgenomen. De in deze tabel opgenomen cijfers zijn afkomstig uit de COELO-atlas 2018. De woonlasten bestaan uit de gemiddelde ozb-aanslag, de rioolheffing en de reinigingsheffing. Voor wat betreft de ozb is van gestandaardiseerde ozb-tarieven uitgegaan. Dit zijn de tarieven gecorrigeerd voor het feit dat gemeenten met goedkope woningen hogere tarieven nodig hebben om een bepaalde opbrengst te genereren dan gemeenten met dure woningen. Hogere ozb-tarieven kunnen samengaan met lage tarieven voor andere heffingen.

Gemeentelijke woonlasten (bron: COELO 2018)					
	Maassluis	Vlaardingen	Schiedam	Midden-Delfland	Westland
éénpersoonshuishouden	€ 732	€ 661	€ 709	€ 829	€ 678
meerpersoonshuishouden	€ 777	€ 732	€ 761	€ 909	€ 758

Uit de bovenstaande tabel kan worden herleid dat de woonlasten in Maassluis hoger zijn dan die in Vlaardingen, Schiedam en Westland, maar lager dan die van Midden-Delfland.

6. Kwijtscheldingsbeleid

In Maassluis wordt kwijtschelding verleend met betrekking tot de afvalstoffenheffing (100%).

De gemeente moet bij het vaststellen van kwijtschelding rekening houden met de Leidraad Invordering. Dit is de basisregeling voor kwijtschelding van gemeentelijke belastingen. Gemeenten kunnen een eigen leidraad opstellen. Zij moeten zich daarbij houden aan de regels uit de basisregeling. Hierop kan een gemeente op een paar punten afwijken:

- Uitgaan van hogere kosten van bestaan (kosten als huur, hypotheek, voeding, kleding en medicijnen) dan landelijk toegestaan, namelijk 100% in plaats van 90%.
- Het privévermogen van kleine ondernemers meenemen in de kwijtscheldingsregeling.
- De kosten van de kinderopvang als uitgave meenemen in de kwijtscheldingsregeling.
- De kwijtscheldingsnormen voor de AOW-gerechtigden verhogen tot 100% van de toepasselijke netto AOW-bedragen.

De gemeente Maassluis heeft de kosten van bestaan vastgesteld op 100%, en wijkt daarmee in positieve zin af van de basisregeling. Dit betekent dat inwoners eerder in aanmerking voor kwijtschelding komen.

Kwijtschelding op verzoek

Een verzoek om kwijtschelding geldt in principe voor het betreffende kalenderjaar. Bij niet gewijzigde gezinsomstandigheden kan de beschikking met maximaal 2 jaren worden verlengd. Een verzoek tot kwijtschelding wordt niet in behandeling genomen voordat de invorderingskosten (inclusief die van voorgaande jaren) is voldaan.

Automatische kwijtschelding

Soms wordt aan een persoon automatische kwijtschelding toegekend. Nadat één keer een volledig aanvraagformulier is ingevuld, kan de gemeente vervolgens jaarlijks door het koppelen van bestanden zelf vaststellen of burgers in aanmerking komen voor het kwijtschelden van gemeentelijke belastingen. Cliënten van de gemeentelijke uitkeringsinstantie krijgen automatisch kwijtschelding toegekend. Hierbij dient te worden aangegeven dat een verzoek om kwijtschelding de eerste keer wel moet worden ingediend. Indien het verzoek wordt toegekend, dan is dat in de daaropvolgende jaren niet meer nodig, tenzij er wijzigingen plaatsvinden in de financiële- en/of gezinssituatie. Bovendien is een voorwaarde dat verzoeker de ambtenaar belast met de invordering machtigt om gegevens te controleren bij de diverse overheidsinstanties.

Inwoners die de AOW-gerechtigde leeftijd hebben bereikt hoeven in Maassluis maar eenmaal kwijtschelding aan te vragen. Wanneer de aanvraag wordt gehonoreerd en de financiële- en/of gezinsomstandigheden niet wijzigen, geldt de kwijtscheldingsbeschikking de rest van hun leven.

Minima

De gemeente voert een proactief kwijtscheldingsbeleid voor mensen met een minimum inkomen. Hiervoor worden kwijtscheldingsgegevens met gegevens over uitkeringsgerechtigden gebruikt. Hierdoor is het mogelijk om bepaalde categorieën mensen met een minimum inkomen geautomatiseerd kwijtschelding te verlenen.

Aantallen kwijtscheldingen			
	Rekening		Begroting
	2017	2018	2019
Aantal aanvragen*)	1.351	1.236	1.350
Aantal (gedeeltelijk) toegekend	1.262	1.138	1.250
Aantal afgewezen	89	98	100

*) Inclusief automatische kwijtschelding

Kwijtschelding kleine ondernemers

In artikel 28, lid 1 onderdeel b van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 is een beleidskeuze voor de raad opgenomen, waarbij aan natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen kwijtschelding kan worden verleend overeenkomstig de bepalingen die ook voor particulieren gelden. Deze beleidskeuze geldt alleen voor die belastingen en heffingen die geen verband houden met de uitoefening van het beroep of het bedrijf, ofwel: de privé-belastingen. Dit betekent dat deze categorie belastingschuldigen voor deze belastingen geen crediteurenakkoord meer hoeven aan te bieden, maar net als particulieren getoetst worden op betalingscapaciteit en vermogen, waarbij het noodzakelijke bedrijfsvermogen buiten beschouwing moet worden gelaten.

In tegenstelling tot de gemeenten als Schiedam en Vlaardingen kent Maassluis geen mogelijkheid tot het verlenen van kwijtschelding aan kleine ondernemers.

Kwijtschelding in omliggende gemeenten

Iedere gemeente mag zelf bepalen welke heffingen zij voor kwijtschelding in aanmerking laten komen en in welke mate kwijtschelding wordt verleend. In de volgende tabel is per gemeente aangegeven voor welke heffingen kwijtschelding wordt verleend.

De percentages geven aan welk gedeelte van de aanslag maximaal kan worden kwijtgescholden.

Kosten van kinderopvang

Indien een alleenstaande ouder met een kind dat jonger dan 5 jaar is moet gaan werken en een inkomen op bijstandsniveau heeft, kan dit betekenen dat hij/zij niet in aanmerking komt voor kwijtschelding. Dit kan voorkomen worden door de kosten van de kinderopvang als uitgave mee te nemen in de kwijtscheldingsregeling. Op dit moment kent Maassluis deze mogelijkheid niet. Het gaat hier om enkele gevallen per jaar.

Verhoging kwijtscheldingsnorm voor AOW-gerechtigden

Sinds de afschaffing van de dubbele algemene heffingskorting voor kostwinnaars is de AOW-norm en de Bijstandsnorm AOW-gerechtigden uit elkaar gegroeid. Dit betekent dat AOW-gerechtigden steeds minder snel in aanmerking komen voor kwijtschelding, met andere woorden: bij ongewijzigde regelgeving zullen in de komende jaren steeds minder AOW-gerechtigden in aanmerking komen voor kwijtschelding. Dit kan gerepareerd worden door de kwijtscheldingsnormen voor de AOW-gerechtigden te verhogen tot 100% van de toepasselijke netto AOW-bedragen.

Mogelijkheden kwijtschelding per gemeente					
	Maassluis	Vlaardingen	Schiedam	Midden-Delfland	Westland
Onroerendezaakbelasting*	-	-	100%	100%	-
Rioolheffing**	-	-	-	100%	100%
Afvalstoffenheffing	100%	100%	90%	100%	100%
Hondenbelasting	-	-	-	-	-
Identiteitskaart	-	-	-	100%	-

*In verband met de afschaffing van het gebruikersgedeelte ozb op woningen in 2006 wordt kwijtschelding van ozb in de praktijk niet meer toegepast. Kwijtschelding van ozb bestaat alleen nog 'op papier'.

**De gemeente Westland verleent alleen kwijtschelding m.b.t. het gebruikersgedeelte. Maassluis heft überhaupt geen rioolheffing m.b.t. het gebruikersgedeelte (alleen voor grootverbruikers).

Subsidie

De bovenstaande tabel toont niet de onroerende zaakbelasting (gebruikersgedeelte) van sportverenigingen, die in de vorm van een subsidie door de gemeente wordt betaald.

Dekking

Op dit moment worden de kosten van kwijtschelding door de opbrengsten uit de afvalstoffenheffing gedekt. Dit betekent dat kosten van de kwijtschelding in de tarieven zitten verwerkt; de overige belastingplichtigen betalen de kwijtschelding. Een alternatief is om de kosten uit het armoedebeleid te betalen. Hierdoor zouden de tarieven van de afvalstoffenheffing omlaag kunnen.

Verder bestaat de mogelijkheid om voor een lager percentage kwijtschelding toe te passen dan nu het geval is.

7. Samenvatting en conclusies

Belastingen en retributies

Een goede maatstaf om Maassluis met omliggende gemeentes te vergelijken zijn de woonlasten (bestaande uit afvalstoffenheffing, rioolheffing en OZB). De gemeentelijke woonlasten (meerpersoonshuishouden) van de gemeentes Maassluis, Vlaardingen, Schiedam en Westland liggen relatief dicht bij elkaar (tussen de goedkoopste en duurste gemeente zit € 45,- verschil). De gemeente Midden-Delfland heeft beduidend hogere woonlasten.

Aangezien de afvalstoffenheffing en de rioolheffing heffingen zijn die maximaal kostendekkend mogen zijn (en dat in Maassluis ook zijn) zit hier geen financiële ruimte in. Een mogelijkheid om meer inkomsten te genereren is door het verhogen van de OZB-opbrengst. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de macronorm. De OZB-opbrengst heeft de afgelopen vier jaar de volgende ontwikkeling doorgemaakt:

- Stijging in 2016 t.o.v. 2015: 1%
- Stijging in 2017 t.o.v. 2016: 2,3% (afwijkend percentage niet-woningen: 12%)
- Stijging in 2018 t.o.v. 2017: 3,3% (afwijkend percentage niet-woningen: 7,4%)
- Stijging in 2019 t.o.v. 2018: 2%

Laatstgenoemde stijging ligt onder het landelijk gemiddelde (3,2%, bron: COELO-atlas 2019).

Zowel de OZB als de precariobelasting kunnen voor algemene doeleinden worden aangewend. De tarieven van deze belastingen kunnen worden verhoogd om meer inkomsten te genereren. De inkomsten uit precariobelasting kunnen ook verhoogd worden door meer voorwerpen onder de belastingheffing te laten vallen. Daar tegenover staan echter hoge uitvoeringskosten.

Tot en met 2017 kende Maassluis een hondenbelasting. De opbrengst van deze belasting (in 2017: € 137.000,-) kan ook voor algemene doeleinden worden aangewend. Deze belasting wordt door veel hondenbezitters als onrechtvaardig en niet meer van deze tijd ervaren. Daartegenover staat dat de gemeente wel specifieke reinigingskosten maakt voor honden. Bovendien bestaat er een goede mogelijkheid dat de hondenbelasting binnen afzienbare tijd uit de Gemeentewet wordt geschrapt.

De opbrengst uit de BIZ-heffing gaat niet naar de gemeente, maar wordt geheel aan Vereniging BIZ Stadshart Maassluis uitgekeerd. De gemeente heeft enkel de heffing en invordering op zich genomen. De BIZ-heffing heeft een looptijd van 5 jaar (2017 – 2021). Of de BIZ-heffing daarna voortgezet wordt, hangt af van de deelnemende ondernemers.

Heffingen die de gemeente Maassluis op dit moment niet toepast, als forensenbelasting, reclamebelasting, baatbelasting en roerende woon- en bedrijfsruimten belasting leveren naar verwachting zo weinig inkomsten op, dat invoering weinig zin heeft.

Retributies mogen maximaal 100% kostendekkend zijn. De tarieven van de lijkbezorgingsrechten zijn marktconform, maar niet kostendekkend. Het verder verhogen van de tarieven ligt gevoelig en kan leiden tot minder begravingen en crematies omdat men uitwijkt naar omliggende gemeentes. De tarieven van het bruggeld zijn niet kostendekkend. Eventueel kunnen deze tarieven verhoogd worden. Op dit moment is het beheer/ de exploitatie van de markten in handen van de gemeente. Er bestaat echter de mogelijkheid om de exploitatie van de markt uit te besteden aan een derde.

Enkele retributies worden niet door Maassluis zelf bepaald. De tarieven zee- en binnenhavengeld worden door het Havenbedrijf Rotterdam vastgesteld. De tarieven voor straatwerk (Rechtenverordening) worden conform de VNG-richtlijn "Tarieven (graaf)werkzaamheden telecom berekend.

De Legesverordening dient in zijn geheel (maximaal) kostendekkend te zijn: de geraamde baten mogen niet uitgaan boven de geraamde lasten. Bovendien geldt er een beperking in de kruissubsidiëring tussen de verschillende titels. De individuele tarieven binnen een titel hoeven echter niet kostendekkend te zijn. Dit betekent dat er hooguit verschuivingen tussen de verschillende leges kunnen plaatsvinden: het ene tarief iets hoger, het andere tarief iets lager.

Op dit moment zijn er geen nieuwe mogelijkheden met betrekking tot het heffen van ligplaatsgeld.

Kwijtschelding

Maassluis verleent kwijtschelding voor (maximaal) 100% van de aanslag afvalstoffenheffing. Alle omliggende gemeentes verlenen eveneens kwijtschelding m.b.t. de afvalstoffenheffing.

De gemeente Schiedam kent ook de mogelijkheid van kwijtschelding van OZB, terwijl men in de gemeente Westland juist weer kwijtschelding kan krijgen van rioolheffing (gebruikersgedeelte). In de gemeente Midden-Delfland wordt kwijtschelding voor elke heffing verleend.

Uit het vorenstaande kan niet zomaar de conclusie worden getrokken dat de ene gemeente ruimhartiger omgaat met kwijtschelding dan de andere gemeente. Zo zal in de gemeente Midden-Delfland veel minder een beroep op kwijtschelding worden gedaan dan in Maassluis. Verder verleent de gemeente Westland kwijtschelding voor het gebruikersgedeelte van de rioolheffing, terwijl deze belasting in Maassluis in zijn geheel niet aan gebruikers wordt opgelegd.

Door het toepassen van kwijtschelding krijgt de gemeente Maassluis op jaarbasis ca. € 364.000 minder inkomsten binnen. Voor wat betreft de afvalstoffenheffing wordt dit tekort gecompenseerd door de tarieven te verhogen. Een alternatief is om de kosten uit het armoedebeleid te betalen.

Hierdoor zouden de tarieven van de afvalstoffenheffing omlaag kunnen. Verder bestaat de mogelijkheid om voor een lager percentage kwijtschelding toe te passen dan nu het geval is.

Ten slotte kan overwogen worden om, net zoals de gemeentes Vlaardingen en Schiedam dat nu reeds doen, kwijtschelding mogelijk te maken voor kleine ondernemers. Verder zouden de kosten van de kinderopvang als uitgave in de kwijtscheldingsregeling kunnen worden meegenomen en kunnen de kwijtscheldingsnormen voor de AOW-gerechtigden worden verhoogd tot 100% van de toepasselijke netto AOW-bedragen.

Bijlage 1: vastgestelde beleidsdocumenten

Met betrekking tot de lokale heffingen zijn de onderstaande relevante beleidsdocumenten vastgesteld. Het betreft hier een lijst met de meest recente documenten.

Naam document:	vastgesteld door:	vastgesteld op:
Verordening onroerende zaakbelasting 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening rioolheffing 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening reinigingsheffingen 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening liggeld pleziervaartuigen 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening precariobelasting 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening marktgeld 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening bruggeld 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening ligplaatsgeld 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening zeehavengeld 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening binnenhavengeld 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening lijkbezorgingsrechten 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Legesverordening 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Rechtenverordening 2019	gemeenteraad	18 december 2018
Verordening BI-zone Stadshart Maassluis 2017	gemeenteraad	20 december 2016
Verordening campergeld 2018	Gemeenteraad	12 juni 2018
Regeling gemeentelijk belastingen 2011	college	30 november 2010
Beleidsregels voor het aanwijzen van een belastingplichtige in een keuzesituatie ingaande 2017	heffings- en invorderingsambtenaar	23 september 2016
Beleidsregels voor het aanwijzen van een WOZ-belanghebbende in een keuzesituatie ingaande 2017	heffings- en invorderingsambtenaar	23 september 2016
Beleidsregels m.b.t. het horen inzake WOZ-bezwaarschriften	heffings- en invorderingsambtenaar	31 januari 2013
Beleidsregels toepassing wegingsfactoren	heffings- en invorderingsambtenaar	24 oktober 2012
Leidraad Invordering gemeentelijke heffingen 2018	heffings- en invorderingsambtenaar	18 december 2017
Regeling automatische incasso gemeentelijke belastingen 2019	heffings- en invorderingsambtenaar	5 november 2018

Bijlage 2: kosten en opbrengsten per belasting of retributie

Onderstaande tabel geeft inzicht in de totale kosten en (bruto) opbrengsten per belasting of retributie uit de begroting 2019. Per onderdeel wordt in de laatste kolom het dekkingspercentage vermeld.

	Lasten			Lasten	Overige			% Kosten
	taakvelden	Overhead	BCF BTW	totaal	inkomsten	Leges	Baten totaal	dekkendheid
Leges:								
Legesverordening	1.336.442	589.562	0	1.926.004	0	-1.380.566	-1.380.566	72%
Retributies:								
Markten	27.760	9.068	2.334	39.162		-36.880	-36.880	94%
Havenverordening	429.048	63.518	0	492.566	-23.768	-96.758	-120.526	24%
Lijkbezorgingsrechten	632.111	78.260	0	710.371	-96.179	-489.848	-586.027	82%
Rioolheffing	2.498.756	230.598	35.088	2.764.442	-39.904	-2.724.538	-2.764.442	100%
Verwijderen huishoudelijk afval	3.446.065	1.002.753	382.287	4.831.105	-127.719	-4.410.872	-4.538.591	94%
Belastingen:								
	Belastingen							
Ozb woningen/ niet-woningen	364.818			364.818	834	6.237.545	6.238.379	
Precariobelasting	47.766			47.766	59.154	334.194	393.348	

Postbus 55
3140 AB Maassluis

Koningshoek 93.050
3144 BA Maassluis